

SENTÈNCIA 03-01 DE 21 DE FEBRER DE 2001

Ponent M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: Que el Tribunal de Corts, en data 28 de setembre de dos mil, va dictar sentència, en la Causa 225-1/95, amb la següent part dispositiva: "Fallem: que hem de condemnar i condemnem a l'acusat Màrius Adolf G.G. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes major d'apropiació indeguda, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena d'un any i sis mesos de presó del qual un any ferm i la resta condicional, al pagament de les despeses processals causades i a indemnitzar a la Societat GRUP D'INVERSIONS DEL NORD, SA "GRISA" en la quantitat de 40.000.000.- pta, amb els interessos legals des del dia 23 de gener de 1992, responsabilitat civil que es faria efectiva en el procediment de cessació de pagaments que se segueix contra l'acusat". L'esmentada condemna correspon als fets que el Tribunal va considerar com a provats, consistents que: Màrius Adolf G.G., l'any 1990, va constituir juntament amb els senyors Anselm L.M. i Ernest D.G. la societat GRUP D'INVERSIONS DEL NORD, SA en anagrama "GINSA" l'objecte social de la qual era la gestió, inversió i promoció immobiliària, societat de la que el processat n'era el President i n'exercia el control. El dia 23 de gener de 1992, com sigui que a resultes d'una anterior promoció immobiliària realitzada per l'acusat a títol particular, aquest devia al senyor Ramiro C.R. la suma de 38.000.000.- pta. l'acusat va aprofitar la circumstància que la societat "GINSA" duia a terme la promoció de les diverses unitats immobiliàries de l'edifici anomenat "Gorette" d'Andorra la Vella i, valent-se de la seva condició de President de GINSA i en nom d'aquesta, va vendre al Sr. Ramiro C.R. diverses unitats de l'esmentat edifici per un preu total de 40.000.000.- pta, preu que la part de 38.000.000.- pta. es pagà tenint per cancel·lat el deute personal per aquest import que l'acusat mantenia amb el Sr. Ramiro C.R., i la restant quantitat de 2.000.000.- pta. fou pagada pel Sr. Ramiro C.R. mitjançant un xec nominatiu a favor de l'acusat, de data 12 de febrer de 1992, que l'acusat cobra, ingressant-lo en un compte corrent particular sense que posteriorment l'acusat hagi lliurat a GINSA ni els 38.000.000.- pta. corresponents al deute cancel·lat, ni els 2.000.000.- pta. rebuts del Sr. Ramiro C.R.

II.- RESULTANT: Que contra l'esmentada sentència s'interposà recurs d'apel·lació per la representació de Màrius Adolf G.G. fonamentant-se en l'argumentació següent:

Els actes constitutius del delicte d'apropiació indeguda han de ser dolosos-fraudulents en perjudici d'altri.

El descobert resultant d'un saldo de comptes requereix per ser constitutiu d'un delicte d'apropiació indeguda, la pràctica d'una prèvia liquidació definitiva i acceptada pel Tribunal competent que situï l'apropiació de diners comesa en el marc de les relacions contractuals, societàries i inter-societàries de les parts. Sense liquidació no se sap a quina quantitat ascendeix el descobert i doncs en quina quantia cal avaluar el perjudici de la societat. Per consegüent manquen les proves dels elements essencials del delicte ja que no es possible saber si el Sr. Màrius Adolf G.G. s'apropià fraudulentament d'alguna suma pertanyent a la societat, que estigués obligat a retornar-li.

No es pot fixar la responsabilitat civil en 40.000.000.- pta. ja que no s'ha procedit a un passament de comptes suficient. El Tribunal de Corts no ha seguit pel que fa a la quantia de la responsabilitat civil del perit, Sr. T., que va avaluar a la quantitat de 32.391.845 pta. la suma de Màrius Adolf G.G. havia d'abonar a la promoció de l'edifici GORETTI.

Sosté doncs que el recurrent no es autor de cap delicte penal i que per tant, procedeix pronunciar la seva lliure absolució.

III.- RESULTANT: Que el MINISTERI FISCAL s'oposa al recurs, en base al següent:

- L'encarregat Màrius Adolf G.G. era co-particip, juntament amb els querellants, de la Societat Anònima "GINSA" de la qual n'era el President. Vengué en aquest sentit a Ramiro C.R. diverses unitats immobiliàries pel preu de 40.000.000 pta. quantitat que no va lliurar a GINSA, sinó que s'apoderà de la mateixa.

- Ningú discuteix el fet què l'encausat disposava del vist i plau dels seus socis per procedir a la venda d'unitats de l'edifici GORETTI.

IV.- RESULTANT: Que també s'oposa al recurs Jesús BETRIU COMA, advocat de "GRUP D'INVERSIONS DEL NORD, SA" el qual al·lega que:

- Màrius Adolf G.G. mai va lliurar a GINSA ni els 38.000.000 pta., ni tampoc els 2.000.000 pta.; diners dels que es va apoderar.

- Els altres socis mai foren informats abans de portar-se a terme l'operació.

- No existeix cap dubte que els actes de Màrius Adolf G.G. foren dolosos, efectuats amb plena voluntat de enriquir-se en perjudici de GINSA.

- La liquidació dels comptes a fer entre els socis no té cap incidència en la matèria, sent la perjudicada la societat GINSA. A més el peritatge efectuat pel Sr. T. ha demostrat que Màrius Adolf G.G. era clar deutor de la societat i dels socis.

- Màrius Adolf G.G. va eludir en totes les diligències el facilitar la tasca de la instrucció per determinar la seva responsabilitat. Han passat 8 anys i GINSA pateix una greu situació econòmica.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: Que la materialitat dels fets no ha estat contestada, Màrius Adolf G.G. ha admès haver venut en la seva qualitat de President de GINSA diverses unitats immobiliàries de l'edifici Goretti pertanyents a la societat mitjançant la suma de 40.000.000.- pta. pagada, a raó de 38.000.000.- pta. per compensació d'un deute personal i completament estrany a GINSA, i pels 2.000.000.- pta. restants per xec lliurat pel comprador Ramiro C.R. i ingressat en un compte personal.

Per sostreure's a la seva responsabilitat penal, el recurrent argüeix l'absència de perjudici establert i quantificat sofert pels socis del fet de l'absència de liquidació dels seus comptes, i de l'absència d'element intencional.

Aquest primer argument és totalment inoperant en la mesura que les víctimes dels fets delictuosos no són els socis a títol personal, sinó la persona moral ella mateixa, i està admès pel conjunt de les parts que GINSA, no ha rebut cap part dels 40.000.000.- pta. que havia de percebre integralment, seguit a la venda d'unitats immobiliàries que eren de la seva propietat.

Per contra l'affirmació de la bona fe del processat i de l'absència d'intenció delictuosa no resisteix als següents elements:

- Els socis de Màrius Adolf G.G. - Anselm L.M. i Ernest D.G. -, que no tenien coneixement de l'acord conclòs entre aquest últim i Ramiro C.R., no el podien haver autoritzat a utilitzar pel seu profit personal, la quantitat de 40.000.000.- pta.

- Segons les declaracions dels socis, Màrius Adolf G.G. mai ha contestat el deute de 40.000.000.- pta. que encara no ha restituit a la societat, la qual es troba per aquest fet enfrontada a greus problemes financers. Ramiro C.R. ha afirmat que Màrius Adolf G.G. li havia indicat que dipositava 40.000.000.- pta. en un compte obert a nom de GINSA.

En aquestes condicions, la intenció fraudulenta que suposa sobre l'agent el coneixement de la precarietat de la

seva possessió i la previsibilitat del resultat danyós del seu comportament, ha quedat perfectament establerta, i doncs Màrius Adolf G.G. es culpable del delictes d'apropiació indeguda que se li reprotxa.

II.- CONSIDERANT: Que sobre la responsabilitat civil, vist el peritatge realitzat per T. tenint per objecte establir els comptes entre les parts, és amb raó que el Tribunal de Corts ha fixat el perjudici sofert per GINSA a la suma de 40.000.000.- pta. constituint l'import del perjudici resultant directament del delictes comès per Màrius Adolf G.G.

III.- CONSIDERANT: En aquestes condicions convé confirmar en totes les seves disposicions, la sentència del Tribunal de Corts,

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per Màrius Adolf G.G., confirmar en tots els seus extrems la sentència dictada del Tribunal de Corts en data 28 de setembre de dos mil, en la Causa núm. 225-1/95.

2.- Condemnar el recurrent Màrius Adolf G.G. al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

3.- Aplicar els beneficis dels Indults atorgats en dates 14 de març de 1994, 7 d'abril de 1996, 15 de setembre de 1997 i 7 de desembre de 1999 per SS. EE. Els Coprínceps d'Andorra.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.